

ΧΑΡΟΥΚΙ
ΜΟΥΡΑΚΑΜΙ

1Q84
ΒΙΒΛΙΟ ΙΙΙ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: いちきゅうはちよん
Από τις Εκδόσεις Shinchosha, Τόκιο 2010
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: 1Q84 – ΒΙΒΛΙΟ ΙΙΙ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Haruki Murakami
ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Μαρία Αργυράκη
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Γιώργος Κασαπίδης
ΣΥΝΘΕΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Γιώργος Παζάλος
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Ραλλού Ρουχωτά, Μερσίνη Λαδοπούλου
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Άγγελος Ελεύθερος & ΣΙΑ Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Haruki Murakami, 2010
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2013

Πρώτη έκδοση: Απρίλιος 2013

ISBN 978-618-01-0101-0

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

JAPAN FOUNDATION 国際交流基金

Η παρούσα έκδοση πραγματοποιήθηκε με τη συμβολή του Japan Foundation.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοίου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομυχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfoosi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

ΧΑΡΟΥΚΙ ΜΟΥΡΑΚΑΜΙ

1Q84

ΒΙΒΛΙΟ ΙΙΙ

*Μετάφραση από τα ιαπωνικά:
Μαρία Αργυράκη*

ΒΙΒΛΙΟ ΤΡΙΤΟ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ-ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ουσικάγουα

ΚΑΤΙ ΤΣΙΝΑΕΙ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΤΟΥ ΜΥΑΛΟΥ ΜΟΥ

«Σας πειράζει να μην καπνίσετε, κύριε Ουσικάγουα;» ρώτησε ο πιο κοντός από τους δύο.

Ο Ουσικάγουα κοίταξε για λίγο τον άντρα που καθόταν απέναντι από το γραφείο του και μετά έριξε μια ματιά στο τσιγάρο Σέβεν Σταρς που κρατούσε στα δάχτυλά του. Δεν το είχε ανάψει ακόμη.

«Με όλο το θάρρος», πρόσθεσε ο άντρας πολύ ευγενικά.

Ο Ουσικάγουα έδειξε να απορεί πώς έγινε και βρέθηκε μ' ένα τσιγάρο στο χέρι.

«Ω, συγγνώμη... λάθος μου...» είπε. «Φυσικά και δεν είχα πρόθεση να το ανάψω. Μηχανικά πήγε το χέρι μου».

Ο άντρας ανεβοκατέβασε το πιγούνι του περίπου ενάμισι εκατοστά, χωρίς να αφήσει τον Ουσικάγουα από τα μάτια του. Τον κοιτούσε κατάματα. Ο Ουσικάγουα ξανάβαλε το τσιγάρο στο πακέτο και το έκρυψε στο συρτάρι.

Ο ψηλότερος, εκείνος με την αλογοουρά, στεκόταν στο άνοιγμα της πόρτας ακουμπώντας τόσο ανεπαίσθητα στο πλαίσιο, ώστε έμοιαζε σαν να μην την άγγιζε. Κοίταζε τον Ουσικάγουα λες κι έβλεπε κάποιο λεκέ στον τοίχο. Κι ο Ουσικάγουα όμως σκεφτόταν πόσο αηδιαστικοί ήταν και οι δυο τους. Τρίτη φορά τους έβλεπε, αλλά δεν μπορούσε με τίποτα να νιώσει άνετα μαζί τους.

Στον περιορισμένο χώρο του υπήρχε μόνο το γραφείο και

απέναντί του καθόταν ο πιο κοντός, ένας τύπος κουρεμένος γουλί, σαν γλόμπος. Εκείνος είχε αναλάβει το ρόλο του συνομιλητή. Ο Αλογοουράς δεν άνοιγε το στόμα του. Στεκόταν ακίνητος, σαν άγαλμα σκύλου-φύλακα στην είσοδο σιντοϊστικού ναού, κι απλώς κοίταζε τον Ουσικάγουα.

«Ήδη πέρασαν τρεις βδομάδες», συνέχισε ο Γλόμπος.

Ο Ουσικάγουα πήρε το επιτραπέζιο ημερολόγιο, επαλήθευσε κάτι που είχε σημειώσει και έγνεψε καταφατικά. «Σωστά. Σήμερα κλείνουμε τρεις εβδομάδες από την τελευταία μας συνάντηση».

«Και στο μεταξύ, δε μας έχετε κάνει καμία ενημέρωση. Ξέρετε πως ο χρόνος πιέζει. Δεν έχουμε άλλα περιθώρια, κύριε Ουσικάγουα».

«Λέτε να μην το ξέρω;» ρώτησε ο Ουσικάγουα παίζοντας με τα δάχτυλα τον αναπτήρα, μια και δεν μπορούσε να ανάψει τσιγάρο. «Δεν έχουμε καιρό για χάσιμο. Το γνωρίζω πολύ καλά».

Ο Γλόμπος περίμενε τον Ουσικάγουα να συνεχίσει.

«Μόνο που προτιμώ να μη σας κάνω αποσπασματική ενημέρωση. Δε μ' αρέσει το λίγο από δω λίγο από κει. Θέλω να έχω τη συνολική εικόνα, να ξεκαθαρίσουν οι λεπτομέρειες του σκηνικού, να βγάλω ένα ουσιαστικό συμπέρασμα για το τι κρύβεται πίσω από τούτη την ιστορία. Οι μισές δουλειές μόνο περιττά προβλήματα δημιουργούν. Μπορεί ν' ακούγεται πως τα λέω όπως με συμφέρει, αλλά εγώ έτσι δουλεύω, κύριε Όντα».

Ο Όντα, ο Γλόμπος δηλαδή, τον κοίταζε ανέκφραστος. Ο Ουσικάγουα καταλάβαινε πως δεν τον συμπαθούσε, αλλά δεν τον πολυένοιαζε κιόλας. Απ' όσο μπορούσε να θυμηθεί, κανείς δεν τον είχε συμπαθήσει από τη μέρα που γεννήθηκε· οπότε, το θεωρούσε κάτι απόλυτα φυσιολογικό. Οι γονείς του και τ' αδέρφια του τον αντιπαθούσαν. Το ίδιο οι δάσκαλοι και οι συμμαθητές του. Ακόμη και η σύζυγος και τα παιδιά του. Ίσα ίσα, αν κάποιος του έδειχνε προς στιγμήν μια κάποια συμπάθεια, τότε του έμπαιναν ψύλλοι στ' αυτιά. Η αντίθετη περίπτωση δεν του δημιουργούσε κανένα απολύτως πρόβλημα.

«Κύριε Ουσικάγουα, να ξέρετε πως κι εμείς από τη μεριά μας

θέλουμε –στο μέτρο του εφικτού– να σεβαστούμε το προσωπικό σας στιλ στη δουλειά. Σας το έχουμε δείξει εξάλλου, αν δεν απατώμαι. Ως τώρα εννοώ. Αυτή τη φορά όμως τα πράγματα είναι διαφορετικά. Δυστυχώς, δεν έχουμε την άνεση να περιμένουμε να συγκεντρώσετε όλες τις πληροφορίες».

«Μάλιστα, κύριε Όντα, αλλά κι εσείς απ' την πλευρά σας δεν καθίσατε με σταυρωμένα χέρια όλο αυτό το διάστημα, να περιμένετε πότε θα επικοινωνήσω εγώ μαζί σας», αποκρίθηκε ο Ουσικάγουα. «Το ψάξατε κι εσείς απ' ό,τι καταλαβαίνω».

Ο Όντα δεν απάντησε. Τα χείλη του έμειναν ενωμένα σε ευθεία γραμμή. Ούτε η έκφρασή του άλλαξε. Ο Ουσικάγουα όμως κατάλαβε πως το σχόλιο είχε πετύχει το στόχο του. Μάλλον οι δυο άντρες και η θρησκευτική οργάνωσή τους είχαν εξαπολυθεί στο κυνηγητό της γυναίκας, ακολουθώντας διαφορετική πορεία από τη δική του, χωρίς όμως να έχουν βγάλει κάποια άκρη. Σε αυτό όφειλε την επίσκεψη του αηδιστικού διδύμου.

«Μεταξύ κατεργαράων ειλικρίνεια», έκανε ο Ουσικάγουα, ανοίγοντας τις παλάμες του διάπλατα σαν να αποκάλυπτε κάποιο διασκεδαστικό μυστικό. «Τη μυρίστηκα τη δουλειά! Μπορεί να χάνω φασιικά, από μύτη όμως δεν παίζομαι. Τίποτα δε μου ξεφεύγει. Κι επειδή είμαι κατεργάρης εκ φύσεως, μόνο με τον δικό μου τρόπο και ρυθμό μπορώ να δουλέψω. Ξέρω πως ο χρόνος πιέζει, αλλά πρέπει να περιμένετε λίγο ακόμη. Κάντε υπομονή για να μην τα τινάξουμε όλα στον αέρα».

Ο Όντα κοίταξε υπομονετικά τον Ουσικάγουα που έπαιζε με τον αναπτήρα του και μετά σήκωσε το βλέμμα.

«Μπορείτε να μας κάνετε έστω μιαν αποσπασματική ενημέρωση για τα στοιχεία που ήδη γνωρίζετε; Σας καταλαβαίνουμε, αλλά αν γυρίσουμε πίσω χωρίς κάτι στο χέρι, τα αφεντικά δε θα δείξουν καμία κατανόηση. Εξάλλου, ούτε κι εσείς θα βρεθείτε σε πολύ ευχάριστη θέση, κύριε Ουσικάγουα».

Τους έχουν στριμώξει, σκέφτηκε ο Ουσικάγουα. Τους είχαν επιλέξει ως σωματοφύλακες του Αρχηγού επειδή είχαν καλή φήμη στις πολεμικές τέχνες. Παρ' όλα αυτά, έφαγαν τον Αρχηγό τους κάτω από τη μύτη τους. Ή, μάλλον, δεν υπήρχαν ξεκά-

θαρα αποδεικτικά στοιχεία πως τον είχαν δολοφονήσει. Κάποιοι γιατροί, μέλη της θρησκευτικής οργάνωσης, εξέτασαν το πτώμα, αλλά δε βρήκαν κανένα εξωτερικό τραύμα. Μόνο που στην κλινική τους δεν είχαν και πολύ εξελιγμένα ιατρικά μηχανήματα κι ο χρόνος πίεζε. Αν είχε διεξαχθεί επίσημη ιατροδικαστική εξέταση, ίσως έβρισκαν κάτι. Τώρα όμως ήταν αργά. Είχαν ήδη απαλλαγεί κρυφά από το πτώμα στα άδυτα της οργάνωσης.

Σε κάθε περίπτωση όμως, επειδή οι δυο άντρες δεν κατάφεραν να προσπατέψουν τον Αρχηγό, η θέση τους στην οργάνωση διακυβευόταν. Τώρα τους είχαν αναθέσει να βρουν τη γυναίκα που εξαφανίστηκε και τους είχαν παραγγείλει να γυρίσουν τον κόσμο ανάποδα μέχρι να το πετύχουν. Ως τώρα όμως είχαν κάνει μια τρύπα στο νερό. Δεν είχαν βρει ακόμη τίποτα. Μπορεί να έκαναν για σεκιουριτάδες ή σωματοφύλακες, τα προσόντα τους όμως δε βοηθούσαν στον εντοπισμό της γυναίκας που είχε εξαφανιστεί δίχως να αφήσει ίχνη πίσω της.

«Κατάλαβα», είπε ο Ουσικάγουα. «Να σας αναφέρω λοιπόν μερικά πράγματα που ανακάλυψα. Τίποτα ολοκληρωμένο ακόμη, μόνο σκόρπια στοιχεία από δω κι από κει».

Ο Όντα τον παρατήρησε για λίγο με μισόκλειστα μάτια και μετά συμφώνησε: «Κι αυτά καλά είναι. Ανακαλύψαμε κι εμείς κάτι λίγα. Μπορεί να τα γνωρίζετε ήδη, μπορεί και όχι. Ας μιουραστούμε όσες πληροφορίες έχουμε».

Ο Ουσικάγουα άφησε τον αναπτήρα και έπλεξε τα χέρια του πάνω στο γραφείο. «Καλέσατε μια γυναίκα ονόματι Αομάμε στη σουίτα του ξενοδοχείου Όκουρα για να κάνει διατακτικές ασκήσεις στον Αρχηγό. Αυτό έγινε αρχές Σεπτεμβρίου, το βράδυ που στο κέντρο του Τόκιο είχε ξεσπάσει μια καταιγίδα. Έπειτα από περίπου μία ώρα συνεδρίας στο διπλανό δωμάτιο, η γυναίκα έφυγε αφήνοντας τον Αρχηγό να κοιμάται. Σας είπα να τον αφήσετε ανενόχλητο στην ίδια στάση να κοιμηθεί για ένα δίωρο, κι εσείς κάνατε ό,τι σας ζήτησε. Όμως ο Αρχηγός δεν κοιμόταν. Είχε ήδη πεθάνει. Δε βρέθηκε εξωτερικό τραύμα. Φαίνεται πως έπαθε ανακοπή. Μόνο που η γυναίκα εξαφανίστηκε αμέσως μετά. Είχε εξοφλήσει εκ των προτέρων τις οφειλές του

διαμερίσματός της και το είχε αδειάσει. Το άφησε πίσω της σαν εγκαταλειμμένο όστρακο. Την επομένη, η αθλητική λέσχη όπου δούλευε παρέλαβε την παραίτησή της. Δηλαδή, όλα έγιναν βάσει οργανωμένου σχεδίου. Κάτι που σημαίνει ότι αποκλείουμε την πιθανότητα απλού ατυχήματος. Άρα, οδηγούμαστε αναγκαστικά στο συμπέρασμα ότι η Αομάμε δολοφόνησε τον Αρχηγό εκ προμελέτης».

Ο Όντα κούνησε το κεφάλι του συμφωνώντας. Μέχρι εκεί δεν υπήρχε καμία διαφωνία.

«Σας ανέθεσαν να ερευνήσετε κατά πόσο ισχύει ετούτη η υπόθεση. Γι' αυτό και πρέπει να πιάσετε πάση θυσία την Αομάμε».

«Αν όντως η δεσποινίς Αομάμε δολοφόνησε τον Αρχηγό, τότε πρέπει να μάθουμε τα κίνητρό της».

Ο Ουσικάγουα κοίταζε τα δέκα δάχτυλά του πλεγμένα πάνω στο γραφείο του σαν να έβλεπε κάποιο άγνωστο αντικείμενο. Μετά σήκωσε το κεφάλι και κοίταξε το συνομιλητή του.

«Έχετε ήδη ελέγξει ό,τι αφορά την οικογένειά της. Είναι όλοι τους ένθερμοι οπαδοί της Κοινωνίας των Μαρτύρων. Οι γονείς της συνεχίζουν ακάθεκτοι την προσηλυτιστική δραστηριότητά τους. Ο 34χρονος αδελφός της εργάζεται στα κεντρικά γραφεία της οργάνωσης, στην Ονταγουάρα. Παντρεμένος, με δύο παιδιά. Φυσικά, και η σύζυγός του είναι ένθερμη οπαδός της οργάνωσης. Μόνο η Αομάμε αποχώρησε –“αποστάτησε” με άλλα λόγια, και γι' αυτό την αποκήρυξε η οικογένειά της. Τίποτα δε δείχνει πως κράτησαν κάποια επαφή τα τελευταία είκοσι χρόνια. Πάντως, το θεωρώ αδύνατο να την καλύπτουν οι γονείς της. Η γυναίκα ετούτη, από τη στιγμή που έκοψε κάθε δεσμό μαζί τους, πήρε τη ζωή της στα χέρια της. Για ένα διάστημα την ανέλαβε η οικογένεια του θείου της, αλλά ουσιαστικά ανεξαρτητοποιήθηκε μόλις μπήκε στο λύκειο. Άθλος. Μιλάμε για μια γυναίκα με μεγάλο ψυχικό σθένος».

Ο Γλόμπος σιωπούσε. Μάλλον άκουγε γνωστά πράγματα.

«Θεωρώ απίθανη την ανάμειξη της Κοινωνίας των Μαρτύρων στην υπόθεση. Η οργάνωση φημίζεται για τον απόλυτα ειρηνικό και μη-αντιστασιακό χαρακτήρα της. Δεν υπάρχει πε-

ρίπτωση η οργάνωση να είχε βάλει στόχο τη ζωή του Αρχηγού. Συμφωνούμε σ' αυτό;»

Ο Όντα έγνεψε καταφατικά. «Στην περίπτωσή μας, όχι, δεν εμπλέκεται η Κοινωνία των Μαρτύρων. Το αντιλαμβάνομαι. Καλού-κακού μίλησα και με τον αδελφό της Αομάμε. Απλώς για να αποκλείσουμε κάθε ενδεχόμενο. Δεν ήξερε όμως τίποτα».

«Δεν του ξεριζώσατε βέβαια και τα νύχια προκειμένου να αποκλείσετε κάθε ενδεχόμενο;» ρώτησε ο Ουσικάγουα.

Ο Όντα αγνόησε την ερώτηση.

«Αστειεύομαι, φυσικά. Έκανα ένα χαζό αστειό. Ελάτε, μην τρομάζετε. Τέλος πάντων, ο άντρας αυτός δε γνώριζε τίποτα, ούτε για τις κινήσεις της Αομάμε ούτε για το πού πήγε», συνέχισε ο Ουσικάγουα. «Προσωπικά, είμαι από φύση μου ειρηνικός άνθρωπος και δε θα βιαιοπραγούσα ποτέ. Σας το λέω όμως με απόλυτη βεβαιότητα: η Αομάμε δεν έχει καμία σχέση ούτε με την οικογένειά της ούτε με τους Μάρτυρες. Παρ' όλα αυτά, το θεωρώ απίθανο να έχει ενεργήσει από μόνη της. Χρειάστηκε βοήθεια για να στηθεί όλη ετούτη η περίπλοκη υπόθεση. Της έστησαν το πλάνο λεπτομερέστατα κι εκείνη προχώρησε ψύχραιμα βάσει προγράμματος. Εξαφανίστηκε ως διά μαγείας. Είχε άπλετη βοήθεια και χρηματοδότηση. Κάποιο άτομο ή κάποια οργάνωση από το περιβάλλον της είχε λόγους να θέλει την κεφαλή του Αρχηγού επί πίνακι. Γι' αυτό και μελέτησαν ενδελεχώς κάθε λεπτομέρεια του εγχειρήματος. Πιστεύω ότι συμφωνούμε σ' ετούτο το σημείο».

Ο Όντα ένευσε καταφατικά: «Σε γενικές γραμμές, ναι».

«Αδυνατώ όμως να φανταστώ τι είδους οργάνωση είναι», συνέχισε ο Ουσικάγουα. «Πιστεύω πως έχετε ελέγξει τον κύκλο γνωριμιών της».

Ο Όντα έγνεψε καταφατικά χωρίς να πει τίποτα.

«Και βεβαίως δε βρήκατε κανέναν αξιόλογο κύκλο», συμπέρανε ο Ουσικάγουα. «Φαίνεται πως δεν έχει ούτε φίλους και, για κάποιο περίεργο λόγο, ούτε εραστή. Μόνο μερικές γνωριμίες στη δουλειά της, αλλά εκτός δουλειάς δεν έβλεπε κανέναν. Τουλάχιστον εγώ δε βρήκα καμία ένδειξη για κάποιες στενές

επαφές της Αομάμε. Γιατί άραγε; Ενώ είναι νέα, υγιής και συμπαθής φυσιολογικά;» ρώτησε ο Ουσικάγουα κοιτάζοντας τον Αλογοουρά που στεκόταν στο πλαίσιο της πόρτας. Εδώ και ώρα δεν είχε αλλάξει ούτε τη στάση ούτε την έκφρασή του. Τι να αλλάξει όμως, αφού ήταν ανέκφραστος από φυσικού του. Έχει άραγε όνομα αυτός ο τύπος; αναρωτήθηκε ο Ουσικάγουα. Αν όχι, δε θα ένιωθε καμία έκπληξη.

«Εσείς οι δύο είστε ουσιαστικά οι μόνοι που είδατε την Αομάμε από κοντά», πρόσθεσε. «Τι έχετε να πείτε; Παρατηρήσατε κάτι ιδιαίτερο πάνω της;»

Ο Όντα κούνησε ελαφρά το κεφάλι του. «Όπως αναφέρατε, πρόκειται για μια νεαρή γυναίκα με τη δική της προσωπική γοητεία, η ομορφιά της όμως δεν τραβάει την προσοχή. Ήρεμη και κατασταλαγμένη. Έδειχνε να έχει μεγάλη αυτοπεποίθηση για τη δουλειά της. Εκτός από αυτά όμως, δεν προσέξαμε τίποτε άλλο. Δε μας εντυπωσίασε η εξωτερική της εμφάνιση. Παράξενο, αλλά δεν μπορούμε να θυμηθούμε καλά καλά τα χαρακτηριστικά του προσώπου της».

Ο Ουσικάγουα έριξε άλλη μια ματιά στον Αλογοουρά, στο άνοιγμα της πόρτας, μήπως κι ήθελε κάτι να προσθέσει, δεν είδε όμως καμία πρόθεση να πει κάτι. Μετά γύρισε στον Γλόμπο. «Φυσικά, θα έχετε κοιτάξει το ενημερωτικό για την κίνηση των τηλεφωνικών της συνδιαλέξεων τους τελευταίους μήνες».

Ο Όντα κούνησε αρνητικά το κεφάλι του. «Δε φτάσαμε ακόμη μέχρι εκεί».

«Σας το συστήνω. Απαραίτητη κίνηση», πρότεινε ο Ουσικάγουα χαμογελώντας. «Ο κόσμος τηλεφωνεί σε διάφορα άτομα και επίσης δέχεται πολλά τηλεφωνήματα από αρκετούς. Μια ματιά και μόνο στο ενημερωτικό των συνδιαλέξεων μας λέει πολλά για την καθημερινή ζωή κάποιου και η Αομάμε δεν αποτελεί εξαίρεση. Όχι βέβαια πως είναι εύκολη η πρόσβαση στο ενημερωτικό, αλλά όχι και εντελώς αδύνατη. Ιδιαίτερα αν είσαι του σιναφιού».

Ο Όντα περίμενε σιωπηλός τη συνέχεια της κουβέντας.

«Εγώ έριξα μια ματιά στο ενημερωτικό της και ξεκαθάρισα πολλά γεγονότα. Πρωτοφανές για γυναίκα· ωστόσο, φαίνεται

πως δεν της αρέσει να μιλάει στο τηλέφωνο. Οι καταγραμμένες κλήσεις είναι ελάχιστες και η διάρκειά τους σύντομη. Σπανίως και κατ' εξαίρεση υπάρχουν ορισμένες κλήσεις μακράς διάρκειας. Σχεδόν όλες αφορούσαν τον τόπο εργασίας της, αλλά όντας κατά το ήμισυ ελεύθερη επαγγελματίας, δούλευε και ανεξάρτητα. Δηλαδή διαπραγματευόταν και έκλεινε ραντεβού με πελάτες χωρίς τη διαμεσολάβηση της γραμματείας της αθλητικής λέσχης όπου εργαζόταν. Υπάρχουν πολλές τέτοιες κλήσεις, αλλά καμία απ' όσες είδα δε μου φάνηκε ύποπτη».

Ο Ουσικάγουα έκανε μια παύση, κοίταξε από διάφορες γωνίες τα κιτρινωμένα από τη νικοτίνη δάχτυλά του και σκέφτηκε να ανάψει τσιγάρο. Το άναψε στη φαντασία του, τράβηξε μια φανταστική ρουφηξιά και φύσηξε τον καπνό.

«Υπάρχουν όμως δύο εξαιρέσεις: τηλεφώνησε δύο φορές στην αστυνομία. Όχι όμως στην Άμεσο Δράση, αλλά στο Τμήμα Τροχαίας της Μητροπολιτικής Αστυνομικής Διεύθυνσης του Σίντζουκου. Και έχει δεχτεί αρκετές κλήσεις από κει. Δεν οδηγεί και οι αστυνομικοί δεν κάνουν ιδιαίτερα μαθήματα σε ακριβές αθλητικές λέσχες. Άρα, μάλλον έχει κάποια γνωριμία εκεί. Δεν ξέρω με ποιον. Με απασχολεί επίσης πως έχει λάβει αρκετές κλήσεις μακράς διάρκειας από ένα άγνωστο νούμερο. Πάντα εισερχόμενες, ποτέ εξερχόμενες. Κίνησα γη και ουρανό, αλλά δεν κατάφερα να βρω σε ποιον ανήκει. Βεβαίως, υπάρχουν νούμερα ρυθμισμένα έτσι ώστε το όνομα του συνδρομητή να παραμένει άγνωστο. Με λίγη καλή θέληση όμως όλα βρίσκονται. Πάντως, παρ' όλες τις προσπάθειές μου δεν τα κατάφερα. Είναι άκρως απόρρητο. Κάτι που δε συμβαίνει συνήθως».

«Άρα, πρόκειται για άτομο που κάνει πράγματα εκτός πεπατημένης».

«Ακριβώς. Και, κυρίως, εδώ εμπλέκεται κάποιος επαγγελματίας».

«Άλλος ένας κατεργάρης», έκανε ο Όντα.

Ο Ουσικάγουα έτριψε με την παλάμη το φαλακρό και στραβό κεφάλι του και χαμογέλασε σαρδόνια. «Σωστά. Άλλος ένας. Και ξεφτέρι στη δουλειά του!»

«Πάντως, σιγά σιγά ξεκαθαρίσαμε ότι πίσω της κρύβεται κάποιος επαγγελματίας», συνέχισε ο Όντα.

«Ακριβώς. Η Αομάμε σχετίζεται με κάποιον οργανισμό, ο οποίος δε διευθύνεται από ερασιτέχνες που κάνουν την πλάκα τους στον ελεύθερο χρόνο τους».

Ο Όντα μισόκλεισε τα βλέφαρα και κοίταξε για λίγο τον Ουσικάγου. Μετά γύρισε και διασταύρωσε το βλέμμα του με τον Αλογοουρά που στεκόταν στο άνοιγμα της πόρτας. Εκείνος έκανε ένα μικρό νόημα πως κατάλαβε όσα ειπώθηκαν και ο Όντα ξανάστρεψε το βλέμμα του στον Ουσικάγου.

«Και;» ρώτησε.

«Και», απάντησε ο Ουσικάγου, «σειρά μου τώρα να σας ρωτήσω εγώ. Έχετε καμιά καλή ιδέα; Υπάρχει μήπως κάποια ομάδα ή κάποιος οργανισμός που θα ήθελε να βγάλει από τη μέση τον Αρχηγό σας;»

Ο Όντα έσιμξε τα μακριά του φρύδια σε μια γραμμή. Τρεις ρυτίδες εμφανίστηκαν πάνω από τη μύτη του. «Κύριε Ουσικάγου, για σκεφτείτε το λιγάκι. Εμείς είμαστε πέρα για πέρα μια θρησκευτική οργάνωση. Αναζητούμε την ψυχική γαλήνη και τις πνευματικές αξίες. Ζούμε στη φύση και είμαστε καθημερινά ταγμένοι στην αγροτική καλλιέργεια και την άσκηση. Ποιος θα μπορούσε να μας δει εχθρικά; Και τι όφελος θα είχε;»

Ένα αμυδρό χαμόγελο τρεμόπαιξε στις άκρες των χειλιών του Ουσικάγου. «Υπάρχουν ορισμένοι αποκαλούμενοι *φανατικοί* σ' αυτόν τον κόσμο. Κανείς δεν ξέρει τι μπορεί να σκέφτονται τα φανατικά άτομα. Έτσι δεν είναι;»

«Εμείς δεν έχουμε καμιά ιδέα», αποκρίθηκε ανέκφραστα ο Όντα, αγνοώντας την μπηχτή του Ουσικάγου.

«Και το *Ακεμπόνο*; Πολλά απομεινάριά της εξτρεμιστικής οργάνωσης δεν περιφέρονται ασκόπως;»

Ο Όντα κούνησε και πάλι το κεφάλι του, αποφασιστικά αυτή τη φορά, εννοώντας πως κάτι τέτοιο αποκλείεται. Μάλλον θα είχαν ξεπαστρέψει τα μέλη του Ακεμπόνο, έτσι ώστε να μην υπάρχει φόβος μελλοντικά. Και μάλιστα χωρίς να αφήσουν ίχνη.

«Εντάξει. Δεν έχετε ούτε εσείς ιδέα. Πάντως, τα γεγονότα

δείχνουν πως κάποια οργάνωση στόχευσε τη ζωή του Αρχηγού και την αφαίρεσε έξυπνα και όμορφα. Και μετά εξαφανίστηκε χωρίς να αφήσει ίχνη πίσω της. Γεγονός αδιαμφισβήτητο».

«Κι εμείς πρέπει να διαλευκάνουμε την υπόθεση».

«Χωρίς να μπλέξουμε την αστυνομία».

Ο Όντα έγνεψε καταφατικά. «Το θέμα είναι εσωτερικό και όχι νομικό».

«Πολύ ωραία. Δικό σας το πρόβλημα και όχι νομικό. Ξεκάθαρο ως εδώ. Κατανοητό», πρόσθεσε ο Ουσικάγουα. «Να σας ρωτήσω κάτι ακόμη;»

«Παρακαλώ», αποκρίθηκε ο Όντα.

«Πόσοι από την οργάνωσή σας ξέρουν για το θάνατο του Αρχηγού;»

«Δύο εμείς», απάντησε ο Όντα, «άλλοι δύο υφιστάμενοί μου που μας βοήθησαν στη μεταφορά του πτώματος. Και μόνο πέντε από τη διοίκηση. Συνολικά εννιά άτομα. Δεν το έχουμε πει ακόμη στις τρεις ιέριες, αλλά θα το μάθουν αργά ή γρήγορα. Ήταν στην προσωπική υπηρεσία του Αρχηγού κι έτσι δεν μπορεί να μείνει κρυφό για πολύ ακόμη. Και βέβαια άλλος ένας, εσείς, κύριε Ουσικάγουα».

«Συνολικά 13 άτομα».

Ο Όντα δε μίλησε.

Ο Ουσικάγουα άφησε ένα βαθύ αναστεναγμό. «Να σας πω την ειλικρινή μου άποψη;»

«Παρακαλώ», αποκρίθηκε ο Όντα.

«Τέτοια ώρα τέτοια λόγια, θα μου πείτε», έκανε ο Ουσικάγουα, «αλλά έπρεπε να είχατε ειδοποιήσει αμέσως την αστυνομία. Ό,τι και να λέμε, ένας θάνατος πρέπει να κοινοποιείται δημοσίως. Ένα τόσο σημαντικό γεγονός δεν μπορεί να μένει κρυφό για μεγάλο διάστημα. Ένα μυστικό που το ξέρουν πάνω από δέκα άτομα δεν παραμένει μυστικό για πολύ. Ενδέχεται σύντομα να βρεθείτε σε πολύ δύσκολη θέση».

Ο Γλόμπος παρέμεινε ανέκφραστος. «Δεν ήταν στο χέρι μας. Εμείς εντολές παίρνουμε».

«Και ποιος τις δίνει;»

Δεν πήρε απάντηση.

«Ο αντικατασπάτης του Αρχηγού;»

Όπως ήταν αναμενόμενο, ο Όντα τήρησε στάση σιγής.

«Καλώς», συνέχισε ο Ουσικάγουα. «Εν πάση περιπτώσει, εσείς πήρατε εντολές από τους ανωτέρους σας να απαλλαγείτε από το πτώμα του Αρχηγού με κάθε μυστικότητα. Στην οργάνωσή σας οι άνθρωποι εντολές έχουν απόλυτη ισχύ. Από νομικής πλευράς όμως αποτελεί ξεκάθαρα έγκλημα η εξαφάνιση πτώματος. Πολύ βαρύ έγκλημα. Το γνωρίζετε φυσικά».

Ο Όντα έγνεψε καταφατικά.

Ο Ουσικάγουα άφησε άλλον ένα βαθύ αναστεναγμό. «Σας το είπα και προηγουμένως. Σε περίπτωση που αναμειχθεί η αστυνομία, παρακαλώ να μην αναφέρετε πως ξέρω το παραμικρό για το θάνατο του Αρχηγού. Αυτό μου έλειπε τώρα, να αντιμετωπίσω ποινικές κατηγορίες».

«Δε γνωρίζετε τίποτα για το θάνατο του Αρχηγού», συμφώνησε ο Όντα. «Συνεργάζεστε μαζί μας ως ντετέκτιβ και σας αναθέσαμε να βρείτε την Αομάμε. Δεν κάνατε τίποτα παράνομο».

«Καλώς. Κι εγώ από τη μεριά μου δε σας έκανα ποτέ καμία ερώτηση», πρόσθεσε ο Ουσικάγουα.

«Ξέρετε, ούτε εμείς είχαμε τη διάθεση να επιτρέψουμε σε κάποιον τρίτο όπως εσείς να μάθει για τη δολοφονία του Αρχηγού. Όμως ήσασταν ήδη αναμειγμένος στην υπόθεση, γιατί εσείς κάνατε την έρευνα για το παρελθόν της Αομάμε και μας δώσατε το πράσινο φως. Χρειαζόμαστε τη βοήθειά σας για να την εντοπίσουμε και δεν πρέπει να σας ξεφύγει λέξη».

«Μην ανησυχείτε. Το επάγγελμά μου απαιτεί πάνω απ' όλα εχεμύθεια. Δεν υπάρχει περίπτωση να μου πάρει κανείς κουβέντα».

«Αν ξεφύγει κάτι και μάθουμε πως η πηγή ήσασταν εσείς, θα έχουμε δυσάρεστες εξελίξεις».

Ο Ουσικάγουα έστρεψε το βλέμμα του στην επιφάνεια του γραφείου, ξανακοίταξε τα δέκα πλαδαρά δάχτυλα που είχε ακουμπήσει πάνω και φάνηκε να εκπλήσσεται ανακαλύπτοντας εντελώς τυχαία πως, ουσιαστικά, ήταν τα δικά του.

Στις λεπτομέρειες συναντιόμαστε, μέσα στους πέντε δρόμους ή στις πέντε γραμμές, στο πεντάγραμμο μιας μεθυσμένης τζαζ κατά το σούρουπο.

Στις ξεκούρδιστες νότες, τις ασύντακτες, βρισκόμαστε, στα μικροπράγματα ερωτευόμαστε, στα ασήμαντα πράγματα.

Κυλιόμενες σκάλες, μια ρωγμή στο μετρό, παντόφλες, πιτζάμες, ένα βάζο τουρσί στο ψυγείο, το σάντουιτς, ένα παλιό αγαπημένο βιβλίο, το μαχαίρι, το όπλο, η παιδική ηλικία, το σχήμα του στήθους σου, οι φωνές στο κεφάλι, χο-χο, μια παρέλαση, μια κραυγή, μια απορία, ξαπλωμένη στην ήβη μια ζεστή αγωνία.

Με κάτι τέτοια υλικά σκαρώνουν το χάρτη τους για να βρεθούν ο Τένγκο και η Αοράμε.

Μα όσπου να σμιξουν, σμίγει ο χρόνος με τον τόπο, το ημερολόγιο με το χάρτη, η κλεψύδρα με την πυξίδα, σμίγουν, τρελαίνονται, γίνονται ο αληθινός εαυτός τους και ανατινάζονται σε δυο γλομά και πράσινα φεγγάρια από χαρτί.

Και δεν τελειώνουν, ποτέ.

**Ούτε το αριστουργηματικό magnum opus
του Χαρούκι Μουρακάμι τελειώνει, όχι στ' αλήθεια.**

Απλώς, η αφήγηση χαμηλώνει το βλέμμα και κρύβεται έτσι
όπως της αρέσει να κάνει, κρύβεται ανάμεσα στο μέγα Ποτέ
και το μικρότατο Πάντα, ανασαίνει, νοσταλγεί, ονειρεύεται
και σωπαίνει θριαμβεύοντας ερωτικά, αδιάλλακτα.

Μετά, ξεσπιτώνεται πάλι και βγαίνει στους δρόμους,
φιλέρμη, απορημένη, ερωτόληπτη, η αφήγηση βγαίνει στο
αδέξιο πεντάγραμμο της τζαζ και συνεχίζει, και συνεχίζεται.

Κι έτσι ανταμώνουμε, κι έτσι ερωτευόμαστε πάλι...

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ
ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550
www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 12945

Ε Σ Ε Ι Σ Κ Ι Ε Μ Ε Ι Σ Π Α Ν Τ Α Σ ' Ε Π Α Φ Η